

Välförtjänt betyg

Publicerat 2010-05-18 00:05

Regeringen och finansminister Borg får beröm av Finanspolitiska rådet – och det med rätta. Den svenska ekonomin är stark i jämförelse med nästan alla andra EU-länder.

Finansminister Anders Borg har anledning att känna tillfredsställelse. När det finanspolitiska rådet i går presenterade sin årliga granskning av regeringens ekonomiska politik blev betyget mer än godkänt. För finansministern var det ett viktigt erkännande med tanke på att bara fyra månader återstår till riksdagsvalet.

Visst delade ordföranden Lars Calmfors ut både ris och ros till Anders Borg. Men på det stora hela var slutsatserna mycket positiva för regeringen – och det med rätta.

Sverige har hittills lyckats manövrera sig igenom den svåraste finanskrisen sedan 1930-talet utan några riktigt allvarliga konsekvenser för statsfinanserna, samhällsekonomin eller arbetsmarknaden. Precis som rådet konstaterar i sin rapport skiljer sig läget här hemma kraftigt från det i de flesta andra länder.

Enligt prognoserna blir Sverige en av endast tre EU-medlemmar som klarar av att uppfylla stabilitets- och tillväxtpakten. Underskottet i statens finanser blir inte större än tre procent av BNP och statskulden hålls därmed i schack. Det kan jämföras med 90-talskrisen då det svenska underskottet nådde 13 procent av BNP, en nivå som för tankarna till dagens Grekland, Storbritannien och Spanien.

Att Sverige klarat sig så mycket bättre denna gång är guld värt. Det betyder att vi slipper genomföra paniknedskärningar för att återvinna omvärldens förtroende. Det innebär att svensk ekonomi inte behöver drabbas av en kraftfull åtstramning nu när [konjunkturen](#) [1] börjat vända.

Det är inte bara regeringens förtjänst att det blivit så här, det rådde ordning och redan i statsfinanserna också under [Socialdemokraternas](#) [2] styre. Men man kan inte komma ifrån att finansminister Anders Borg hanterat en mycket besvärlig ekonomisk situation på ett föredömligt sätt. Han har sett till att samla i ladorna under goda tider och har inte äventyrat statsfinanserna när det börjat storma i världsekonomin.

Med en annan ekonomisk politik hade Sverige kunnat befinna sig i samma underskottsklass som EU:s värstingar.

Av allt att döma har också regeringens jobbskatteavdrag och uppstramning av arbetslöshetsförsäkringen bidragit till att hålla sysselsättningen uppe. Precis som Finanspolitiska rådet konstaterar är läget helt annorlunda än under 90-talskrisen, då antalet jobb störtök och en kvarts miljon svenskar försvann från arbetsmarknaden. Den här gången har sysselsättningen minskat med cirka 2 procent från toppen sommaren 2008 till våren 2010.

Sett över de senaste fyra åren – vilket inkluderar effekterna av finanskrisen – är läget förvånansvärt positivt. I mars 2010 arbetade 123.000 fler svenskar än i mars 2006, enligt SCB:s AKU-statistik. Det är ett styrkebesked för den svenska ekonomin.

Man kan som Finanspolitiska rådet kritisera regeringen för att reformen av sjukförsäkringen blev förhastad, att satsningen på arbetsmarknadsutbildning varit otillräcklig, att finansministern borde ha förklarat bättre hur jobbskatteavdraget fungerar.

Man kan också – vilket professor Lars Calmfors knappast gör – ifrågasätta bristen på en politik för fler och växande företag och oförmågan att skapa större rörlighet på arbetsmarknaden. Det är störande att regeringen ägnat ett så förstrött intresse åt de förslag och slutsatser som exempelvis Globaliseringsrådet presenterat.

Men invändningarna till trots går det inte att komma ifrån att Anders Borg gjort sig förtjänt av ett högt betyg som finansminister.

DN